

rempien, mm. Volksbühnen lavastajien toteutuksia. Pitkälle viety pelkistäminen ja estradinomaisuuden avoin käyttö on tunnusomaista DDR:n nykylavastukselle. Hyvältä tuntui se, että lavastukset keskittyvät näyttelijään, antavat tilanteen, joita näyttelijätyö voi kasvaa.

Myös Suomella oli oma osastonsa, vaikka lehdissä on väitetty sen jääneen pois. Ristiriidat kahden lavastajaliiton välillä aiheuttivat sen, että toinen liitto (Suomen Lavastustaiteilijain Liitto) jäi pois näyttelystä, mikä on tietysti vahinko. Suomen osaston ei kuitenkaan tarvinnut hävetä olemassaoloaan, päinvastoin. 15 pienoismallillaan ja toisinesatoine luonnoksineen ja valokuvineen se oli pohjoismaiden suurin ja sen alue oli laajempi kuin useiden muiden maiden. Osastoa leimasi ilmavuus. Toïssä käytetyt puuratkaisut, esimerkiksi Juha Lukalan lavastuksissa, ovat omaperäisiä ja korkeatasoisia. Myös näissä ilmenee yleinen pyrkimys pelkistämiseen, jopa voimakkaampana kuin näyttelyssä yleensä. Jotain Suomen osaston tasosta kertoo sekin, että DDR on pyytänyt Suomen osastoa sellaisenaan vierailemaan Berliiniin. Vastavaroisesti olisi näin mahdollisuus saada korkeatasoisen DDR:n osasto näytteille meille.

Neuvostoliitto sai kultaisen trigan

□□ Prahan Quadriennalesa palkitaan sekä lavastuksen, pukusuunnittelun että teatteriarkkitehtuurin parhaat työt. Odotetusti Neuvostoliitto voitti pääpalkinnon, kultaisen trigan. Lisäksi palkittiin scenografian kulta-
mitalilla englantilainen lavastajaryhmä, John Bury, Ralph Koltai, Timothy O'Brien ja Tazeena Firth. Näistä Bury ja O'Brien ovat tuttuja yhteistyöstään mm. Peter Hallin ja Peter Brookin kanssa. Puolan osasto ei päässyt pal-

← Prahan Quadriennalen Suomen osaston pääkomissaari Juha Lukala pystyttää Eero Kankkusen näyttelytyötä Don Quijote. Kuva Love Ahlback.